

Kassation, som i saa Henseende kan foretages af Vedkommende selv. Jeg skal endnu kun tilsæde mig at bemærke, at de tre Tilfælde, hvori der kan foretages en Stempling ved Belægning af Stempelmærke og Kassation ved Paaskrivning af Navn — og Dato vel at mærke, thi uden den vilde det ikke have Noget at betydelse — udtrykkelig ere opførte i Stempellovens § 12. Her kommer det altsaa an paa en ligefrem Lovfortolkning, og hvad angaaer den Indenrigsministeriet i den nævnte Paragraf meddeelte Bemærkning med Hensyn til Assuranceselskaber osv., da er den af mig udøvet med en stor Liberalitet; saavidt jeg mindes, have Alle de, der have begjæret en saadan Tilladelse, faaet den under Kontrolformer, der ere saa lempelige som muligt; man har kun forbeholdt sig Ret til at have Indseende med de Protokoller, hvori Indførelsen i saa Henseende skal skee og som skulde træde i Stempelningens Sted.

Hvad angaaer de Ytringer, som den sidste ærede Taler har fremført, skal jeg kun erindre om, at det var den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der udmalede, hvor behageligt det maatte være for Ministrene at kunne have Raadighed over det størst mulige Antal af det dem undergivne Embeds personale ved at kunne fjerne dem uden Lov og Dom og uden Pensionsberettigelse; dertil svarede jeg, at om det end maaskee for Ministrene kunde være fristende og kunde forøge deres Magt og Myndighed over de Mænd, med hvem de skulle samarbejde, saa troede jeg, at hvis Spørgsmaalet virkelig forelaa i sin Heelhed, vilde man komme til det samme Resultat, hvortil man tidligere er kommen, nemlig, at den hele Embedsstand, eller vil man ikke have Ordet Embedsstand — jeg er fandelig ingen Ven af Stender — saa siger jeg, at den hele Klasse Mænd, hvem forskellige Beskikkelinger i det Offentliges Interesse er betroet, af Hensyn til deres hele Stilling, deres Uafhængighed og den hele Maade, hvorpaa de staae, baade ligeoverfor den overordnede Administration og ligeoverfor den Befolkning, med og for hvilken de skulle virke, bør stilles fast, idetmindste for de vigtigere Embeders Vedkommende, bør være sikrede mod al administrativ

Vilkaarlighed. Jeg kan ikke see, at der i denne almindelige Udtalelse og navnlig som Svar paa de Ytringer, der fremkaldte den, ligger det Allermindste, der kan — jeg vil ikke sige berettigede, men blot foranledige til at holde en Formaningstale som den, jeg nu har maattet modtage. Jeg troer for min Person ikke at have givet nogen Anledning til at troe, at jeg skulde ansee kongelig Bestalling, og det er jo det Mindste ved Sagen, men en fast Ansættelse og Pensionsberettigelse som Betingelse for Hæderlighed — noget saa Taabeligt har jeg aldrig sagt eller tænkt; men, jeg gjentager det, jeg har sagt, at jeg holdt mig overbevist om, at dersom Spørgsmaalet i sin Almindelighed virkelig forelaa, vilde Resultatet blive, at man vilde ansee det baade for økonomisk rigtigt og som Noget, Folket selv var bedst tjent med, at de vigtigere Embeder bleve betroede Mænd, som opnaaede den Betyrrelse, den faste Stilling og Pensionsberettigelse gibe, to Ting, som især rigt i selve Grundloven have erholdt en fornyet og forhøjet Sanction. Derimod kan der ganske vist være meget deelte Meninger om, hvor Grændsen skal drages, hvor det er nødvendigt, hensigtsmæssigt eller gavnligt at have en fast Ansættelse, og hvor man ikke behøver den. At Grændsen i sin Tid har været overstrøbet, og at man har gjort vel i at indskrænke den, har jeg aldrig bestridt, men hvad jeg har bestridt, det er at gjøre saadanne deelvisse Forsøg med et Par enkelte Embeder, som efter den hele Konsekvens maae staae sammen med alle de Embeder, med Hensyn til hvilke fast Ansættelse allerede er foreskrevet, og jeg har saa meget mere fundet det bestrideligt, at man ved denne Leilighed har villet gjøre det, som jeg her ikke beder om at oprette nye faste Embeder, men tværtimod gaaer ud paa ved en Omregulering af Forretningerne, der ikke er et vilkaarligt Indfald, men er fremkommen som en ganske naturlig Følge af den hele Bestyrelse, at indordne Oppebørslerne for det stemplede Papir under de samme Regler, den samme Maade af Statens Forvaltning, hvortil de naturligen henhøre, og ved den Leilighed endogsaa har foreslaaet Besparelse — og deri er den sidste ærede Taler jo fuldkommen enig med mig.